

Palanca de Salou

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Península de Salou, 08510.
Emplaçament Situada al centre de la colònia Salou, a llevant de la fàbrica Salou, sobre el riu Ter.

Coordenades:

Latitud: 41.9771
Longitud: 2.31456
UTM Est (X): 443213
UTM Nord (Y): 4647461

Classificació

Número de fitxa 08116-89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani Neoclàssic Popular
Segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La palanca està mig enrunada, solament queden els pilar.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua, C/ Provença, 204-208, 08036 Barcelona
Fitxes associades:
[Colònia Salou-Baurier](#)
Autoria de la fitxa Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa: dc., 12/05/2010 - 02:00

Descripció

Palanca penjant que comunicava la península de Salou amb la de L'Esquerda. Consta de tres pilastres rectangulars sobre el riu a mode de basament. Sobre aquestes s'alcen tres portes de estil neoclàssic semblants a les que es troben en els temples egipcis. Aquestes, tot i que de formigó, intenten imitar carreus de grans dimensions. A la part superior de les portes s'aprecia un coronament motllurat. La passera que les unia actualment resta desapareguda. Cal esmentar que en la riba dreta del Ter, a llevant de la passera, es troba molt a prop un edifici enrunat de planta rectangular.

Història

No es tenen referències històriques concretes d'aquest immoble, encara que la seva història va lligada amb la de la colònia Salou-Baurier. Gràcies a la documentació fotogràfica es sap que l'antiga palanca que comunicava la península de Salou amb la de L'Esquerda era de fusta i que la baixada era des de Can Talaia i que anava a parar directament a prop de l'entrada de la fàbrica. Posteriorment aquesta fou obrada amb materials més perdurables que ha fet que en part arribés als nostres dies. La colònia Salou-Baurier és un complex industrial tèxtil i residencial emplaçat a riba dreta del Ter. Fou fundada per la societat Baurier Germans el 6 d'abril de 1964 després que aquests adquirissin la finca anomenada el Molinet de Salou. Immediatament després d'aquesta compra es començà a construir la fàbrica i les primeres cases destinades als treballadors. Amb la mort del fundador monsieur Pierre el 1879 la societat canvia de nom en honor a ell i es passà a anomenar-se P. Baurier i Fill. Poc a poc es varen ampliar les construccions de dins la colònia. Vers el 1880 s'erigí una passera feta de taulons sobre el riu Ter que connectava Roda de Ter amb la fàbrica reduint el seu recorregut a un quilòmetre escaig. Posteriorment, però encara dins del segle XIX, s'erigiren sota la direcció d'Antonin Baurier la capella, l'escola, el cafè, la sala de festes, l'economat, el forn de pa i cal Guarda, entre d'altres. El 1900 la societat tornà a canviar de nom per passar a denominar-se Fills i Nét de P. Baurier, quan Antonin Baurier incorporà al negoci familiar el seu germà petit Enric i el seu fill Pierre. A més a més, aprofità el moment de bonança per començar edificar torres residencials com el Castell Nou (1901) que fou la primera seguida pel la Vil·la Antonina (1914), encarregada pel matrimoni format per Jean Azéma i Antonina Baurier. Aquest període d'esplendor fou continuat per l'eufòria i esperança que portà el nou règim república durant els anys de la Segona República. Malauradament l'esperança de major justícia i igualtat social es veié truncada per les penalitats de la Guerra Civil (1936-39). Durant aquest temps el propietaris es refugiaren a França i el control de la fàbrica fou liderat per un comitè de treballadors. Com a molts altres llocs, la fàbrica es troba mancada d'homes i durant el conflicte la capella Salou, així com la Ermita de Santa Magdalena foren cremades. L'any 1939, acaba la guerra, la colònia passà a ser Societat Anònima, anomenant-se Industrial Baurier S. A. El 1940 la colònia patí un fort aiguat que provocà destrosses en la fàbrica. Fruit d'això s'hagué de reconstruir alguns habitatges, així com la passera i la fàbrica, que durant les reparacions s'aprofità per engrandir-la. Vers el 1949 Don Joan Baurier ordenà construir la darrera de les residències colonials, la Vil·la Anne Marie. Amb aquesta ja sumaven una quinzena de edificacions: 10 edificis entre cases i blocs destinats als treballadors, les tres torres Baurier esmentades, la capella, l'escola, l'economat, el forn de pa, el cafè i la sala de festes. La fàbrica tancà el 1963, 99 anys després de la seva fundació. Poc abans de tancar la colònia Salou el padró municipal tenia registrats 203 treballadors que hi residien i 58 més en els masos disseminats de la zona.

Bibliografia

ROVIRA I MONTELLS, J.M. (2003): La Colònia de Salou (1864-1963). Heretat Baurier. Edita l'Ajuntament de Roda de Ter, Roda de Ter. ROVIRA I MONTELLS, J. M. (2005): "Les Masies de Roda. Història del nostre poble". Edita l'Ajuntament de les Masies de Roda, Les Masies de Roda.

